

Fremsat den 29. marts 2023 af beskæftigelsesministeren (Ane Halsboe-Jørgensen)

Forslag

til

Lov om inflationshjælp til økonomisk udsatte børnefamilier

Kapitel 1

Ret til inflationshjælp

§ 1. Der ydes inflationshjælp til personer, der opfylder følgende betingelser, jf. dog stk. 2:

- 1) Personen for januar 2023 modtog
 - a) hjælp til forsørgelse i kontanthjælpssystemet efter §§ 22-25 a eller 27 i lov om aktiv socialpolitik, eller
 - b) ressourceforløbsydelse efter §§ 68 eller 69 j i lov om aktiv socialpolitik.
- 2) Personen forsørgede eget barn, som ikke var fyldt 15 år den 31. januar 2023, jf. dog § 6, stk. 2, 2. pkt.
- 3) Personen og barnet den 31. januar 2023 var bopælsregistreret i CPR på samme adresse, jf. dog § 6, stk. 2, 2. pkt.

Stk. 2. Inflationshjælp efter stk. 1 ydes alene til den registrerede moder, såfremt begge forældre opfylder betingelserne i stk. 1.

§ 2. Der ydes inflationshjælp efter § 1 med følgende satser:

- 1) 7.500 kr. for det første barn.
- 2) 3.750 kr. for det andet barn.
- 3) 2.250 kr. for det tredje barn.

Stk. 2. Der ydes inflationshjælp én gang pr. barn og maksimalt for tre børn.

Stk. 3. For personer, der den 31. januar 2023 var bopælsregistreret i CPR på samme adresse, og som både har et eller flere fællesbørn og et eller flere særbørn under 15 år registreret på samme bopæl, beregnes inflationshjælp efter stk. 1 først for særbørnene.

§ 3. Inflationshjælp efter § 1 er skattefri.

Stk. 2. I 2023 indgår inflationshjælp efter § 1 ikke i tildelingen eller beregningen af offentlige forsørgelsesydelse, og medfører ikke fradrag i disse ydelser for ydelsesmodtageren, dennes ægtefælle, samlever eller andre husstandsmedlemmer.

Stk. 3. For at opnå ret efter stk. 2, skal en person, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse, selv oplyse myndigheden, som udbetaler den offentlige forsørgelsesydelse, om udbetaling af inflationshjælp efter § 1.

Stk. 4. Myndigheden, som skal se bort fra inflationshjælpen i de i stk. 2 nævnte situationer, kan kræve dokumentation for, at personen har modtaget inflationshjælpen.

§ 4. Inflationshjælp efter § 1 kan ikke overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning før udbetalingstidspunktet.

Stk. 2. Inflationshjælp efter § 1 kan ikke anvendes til modregning.

Kapitel 2

Udbetaling og administration

§ 5. Inflationshjælp efter § 1 udbetales uden ansøgning af den kommune, som har udbetalt ydelserne som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1.

Stk. 2. Inflationshjælp efter § 1 udbetales i to rater i 2023. Inflationshjælpen udbetales med halvdelen af beløbet i juni 2023 og halvdelen af beløbet i august 2023.

Stk. 3. En person, der ikke den 1. juli 2023 har modtaget inflationshjælp, og som mener at opfylde betingelserne herfor, kan ansøge om at få udbetalt inflationshjælp hos den kommune, som har udbetalt ydelserne, jf. § 1, stk. 1, nr. 1. Ansøgningen om inflationshjælp skal være modtaget hos kommunen senest den 30. november 2023.

Stk. 4. Kommunerne skal videregive oplysninger om udbetalingstidspunkt og personnummer på personer, der har modtaget inflationshjælp, til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til brug for statistisk opfølgning og analyse samt opbevaring i styrelsens statistiske datavarehus.

§ 6. Inflationshjælp efter § 1 udbetales til boet efter en person, der opfyldte betingelserne i § 1, men som på tidspunktet for udbetaling af inflationshjælp er afgået ved døden.

Stk. 2. Inflationshjælp efter § 1 udbetales til en person, som opfylder betingelserne i § 1, uanset om et omfattet barn afgår ved døden efter 31. januar 2023. Hvis et barn dør i januar 2023, udbetales inflationshjælp til en person, som opfyldte betingelserne i § 1 på tidspunktet for dødsfaldet.

§ 7. Inflationshjælp efter § 1, som er udbetalt til en person, der ikke er berettiget til hjælpen, eller dennes dødbø, skal ikke tilbagebetales, hvis udbetalingen skyldes en myndighedsfejl, og det samlede udbetalte beløb ikke overstiger 13.500 kr., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Inflationshjælp efter § 1 skal tilbagebetales, når en person, som har modtaget inflationshjælp, skal tilbagebetale hele forsørgelsesydelsen nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1, for januar 2023, jf. § 91, stk. 1, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik.

Stk. 3. Tilbagebetalingskravet opkræves af kommunen.

Stk. 4. Et tilbagebetalingskrav bortfalder 3 år efter udbetalingen af inflationshjælp. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, finder 1. pkt. ikke anvendelse fra restancemyndighedens modtagelse af kravet. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler om en afdragsordning, herunder at en tilbagebetalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med tilbagebetaling af inflationshjælpen.

Kapitel 3

Finansiering

§ 8. Staten afholder udgifter til inflationshjælp efter denne lov.

Kapitel 4

Ikrafttræden

§ 9. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Kapitel 5

Territorialbestemmelse

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Ret til inflationshjælp
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.1.2.1. Udsøgning af målgruppen for januar 2023
 - 2.1.2.2. Børnefamilier og udbetaling til den registrerede moder
 - 2.1.2.3. Aftrapning af hjælpen for andet og tredje barn og maksimal udbetaling af inflationshjælp
 - 2.2. Udbetaling og administration
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Tilbagebetaling.
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Afskæring af adgang til retsforfølgning
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Fritagelse fra formueopgørelse i 2023
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Klageadgang
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 3. Behandling af personoplysninger og forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
 4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
 6. Administrative konsekvenser for borgerne
 7. Klimamæssige konsekvenser
 8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
 9. Forholdet til EU-retten
 10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
 11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialtisk Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet indgik den 23. februar 2023 "Aftale om inflationshjælp til økonomisk udsatte børnefamilier".

I henhold til aftalen om inflationshjælp til økonomisk udsatte børnefamilier ydes hjælpen som et ekstraordinært skattefrit beløb til alle børnefamilier, der modtager ydelser i kontanthjælpssystemet, og børnefamilier blandt modtagere af ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb eller et jobafklaringsforløb. Dem, der har ret til hjælpen, vil være de børnefamilier, hvor en eller begge forældre modtog en af de omfattede ydelser for januar måned i 2023. Hjælpen

udbetales på baggrund af hjemmeboende børn i alderen 0-14 år i januar 2023.

Aftalepartierne er enige om, at hjælpen udbetales i to rater, hvoraf første halvdel af beløbet kommer til udbetaling i juni 2023, og anden halvdel af beløbet kommer til udbetaling i august 2023. Hjælpen skal efter forslaget ikke påvirke ydelsesmodtagerens offentlige ydelser i øvrigt. Hjælpen udbetales pr. barn, dog maksimalt for tre børn. Beløbets størrelse aftrappes desuden for hvert barn. For det første barn udbetales 7.500 kr. i hjælp, for det andet barn udbetales 3.750 kr., og for det tredje barn udbetales 2.250 kr. En børnefamilie bestående af fælles børn vil dermed maksimalt kunne modtage en samlet hjælp på 13.500 kr. i 2023.

Inflationshjælpen til økonomisk udsatte børnefamilier skal ses i sammenhæng med de 100 mio. kr., der blev afsat i ”Aftale om inflationshjælp” til en pulje til civilsamfundsorganisationer, der f.eks. kan anvendes til øget kapacitet på ferielejre, indkøb af basale varer samt oplevelser og aktiviteter, som kan være med til at styrke børnenes trivsel mv.

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende for at kunne sikre, at udbetalingen af inflationshjælp kan ske i overensstemmelse med aftalen.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ret til inflationshjælp

2.1.1. Gældende ret

Reglerne om udbetaling af hjælp i kontanthjælpssystemet og ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb eller jobafklaringsforløb er reguleret i lov om aktiv socialpolitik, der fastsætter betingelserne for retten til de enkelte ydelser.

Hjælp til forsørgelse i kontanthjælpssystemet omfatter i denne sammenhæng selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp.

Efter § 11, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbeholdning nr. 241 af 12. februar 2021, yder kommunen bl.a. hjælp i form af selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp. Af den gældende regel i § 11, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik fremgår det, at det er en betingelse for at få hjælpen, at ansøgeren har været ude for ændringer i sine forhold, f.eks. i form af sygdom, arbejdsløshed eller samlivsophør, at ændringerne bevirker, at ansøgeren ikke har mulighed for at skaffe det nødvendige til sin eller familiens forsørgelse samt, at behovet ikke kan dækkes gennem andre ydelser. De ændringer, der kan begrunde hjælp, skal være udefrakommende ændringer, som både kan være forudsete og uforudsete.

Efter § 22 i lov om aktiv socialpolitik udbetaler kommunen selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse til personer, der ikke opfylder opholdskravet om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år og kravet om at have haft ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år, men i øvrigt opfylder betingelserne for at kunne modtage uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Af §§ 23-25 i lov om aktiv socialpolitik fremgår det, at uddannelsesparate og aktivitetsparate personer under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse modtager uddannelseshjælp, mens personer, som er fyldt 30 år, og jobparate og aktivitetsparate personer under 30 år med en erhvervskompetencegivende uddannelse modtager kontanthjælp.

Efter § 25 a i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen

yde op til 1 måneds engangshjælp til en person, indtil personen har ret til en hel måneds selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp. Engangshjælpen ydes fra ansøgningstidspunktet, og indtil ansøgeren får udbetalt selvforsørgelses- og hjemrejseydelse, overgangsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp.

Det fremgår af § 27 i lov om aktiv socialpolitik, at hjælpen udgør et månedligt beløb, der svarer til, hvad der ydes en gift folkepensionist uden andre indtægter end folkepensionen, til personer, der har nået efterlønsalderen som fastsat i lov om arbejdsløshedsforsikring mv., og som ikke kan få social pension på grund af betingelserne om optjening. Personen skal opfylde betingelserne om lovligt ophold her i riget i sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år og ordinær beskæftigelse her i riget i en periode, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i 2 år og 6 måneder inden for de seneste 10 år.

Det fremgår af § 70, stk.1, i lov om aktiv socialpolitik, at personer, der er visiteret til revalidering efter kapitel 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, modtager hjælp i form af revalideringsydelse, mindste overenskomstmæssige praktik-, elev- eller lærlingeløn eller mindste overenskomstmæssige løn eller den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde. Det følger endvidere af § 71, stk 5, at for revaliderende, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse efter § 22 i lov om aktiv socialpolitik, erstatter denne ydelse revalideringsydelsen. Det følger desuden af § 71, stk. 6, at revaliderenden bevarer sit hidtidige forsørgelsesgrundlag under forrevalidering. Det følger af § 144 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at personer, som er i målgruppen for revalidering, men som har behov for et afklarende forløb til at fastlægge det beskæftigelsesmæssige sigte, kan få tilbud efter kapitel 11, 12 og 14 med et beskæftigelsesmodnende eller afklarende formål som forrevalidering, inden den egentlige revalidering iværksættes.

Efter § 68 i lov om aktiv socialpolitik udbetales der ressourceforløbsydelse til personer, der er visiteret til et ressourceforløb efter kapitel 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Et ressourceforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik er en ordning for personer, der har komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en indsats efter lov om en aktivbeskæftigelsesindsats eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og sociale eller sundhedsmæssige indsatser.

Efter § 69 j i lov om aktiv socialpolitik udbetales ressourceforløbsydelse til personer, der har ret til et jobafklaringsforløb efter kapitel 18 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Jobafklaringsforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse efter kapitel 6 b i lov om aktiv socialpolitik er en ordning for personer, som er uarbejdsdygtige på grund af egen sygdom, jf. § 7 i lov om sygedagpenge, og som ikke

kan få forlænget sygedagpengene efter § 27, jf. § 24, stk. 2, og § 27, stk. 3, i lov om sygedagpenge.

2.1.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i overensstemmelse med den indgåede aftale udbetales inflationshjælp.

Inflationshjælpen har til formål i 2023 at hjælpe økonomisk udsatte børnefamilier, der har været ramt af stigende priser som følge af den høje inflation. Hjælpen skal målrettes alle personer, der modtager ydelser i kontanthjælpssystemet, og personer blandt modtagere af ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb eller et jobafklaringsforløb.

Det foreslås på den baggrund, at hjælpen udbetales til personer, som modtager enten selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb eller et jobafklaringsforløb, som forsørger egne børn og er bopælsregistreret i CPR-registeret på samme adresse som egne børn under 15 år. Det foreslås, at personer, der modtager hjælp med satsen efter § 27 i lov om aktiv socialpolitik ligeledes er omfattet af målgruppen for hjælpen, da deres forsørgelsesydelse er hjælp i kontanthjælpssystemet.

Personer, der modtager hjælp efter §§ 27 a og 27 b i lov om aktiv socialpolitik, vil ikke være berettiget til inflationshjælpen, da hjælp efter disse bestemmelser alene udgør supplerende hjælp til borgerens primære forsørgelsesydelse, som er førtidspension, tidlig pension eller seniorpension.

2.1.2.1. Udsøgning af målgruppen for januar 2023

Det foreslås, at den berettigede personkreds afgrænses til at være personer, der har fået udbetalt en af de ovenstående ydelser for januar 2023 uafhængigt af, om personen modtager den pågældende ydelse på udbetalingstidspunktet for inflationshjælpen. Ved at afgrænse målgruppen til personer, der har fået udbetalt ydelser tilbage i tid for januar 2023, sikres det, at udsøgningen af målgruppen inkluderer eventuelle efterreguleringer i kommunernes ydelsessystem, da efterreguleringerne sker i de efterfølgende måneder. På den måde sikres en så korrekt udsøgning af målgruppen som muligt. Samtidig sikres det, at udsøgningstidspunktet ligger i 2023, og at hjælpen vil kunne udbetales og komme målgruppen til gavn indenfor kort tid og inden udgangen af 2023 i overensstemmelse med den politiske aftale.

Det er efter forslaget kommunerne, der udbetaler hjælpen til den berettigede personkreds, da de i forvejen udbetaler forsørgelsesydelse til denne personkreds. Det foreslås, at udsøgningen for januar 2023 er sammenfaldende med det tidspunkt i januar, hvor den berettigede personkreds blev opgjort i kommunernes ydelsessystem (KY), og derfor vil

være ved udgangen af måneden den 31. januar 2023. Det betyder, at den berettigede personkreds, som vil få udbetalt inflationshjælpen uden ansøgning på baggrund af udsøgningen, vil være personer med hjemmeboende børn under 15 år, der den 31. januar 2023 fik eller burde have haft udbetalt de omfattede ydelser helt eller delvist for januar 2023. Opfølgelsen af, hvorvidt der er udbetalt hjælp i januar måned sker dels på baggrund af udbetalingstidspunktet for hjælpen i januar, dvs. den 31. januar 2023, dels på baggrund af bevillingsperioden, hvis en modtager af hjælp får udbetalt hjælpen for januar forsinket. Dette sikrer, at alle personer, der har været berettiget til og har fået udbetalt hjælp for januar måned, indgår i udsøgningen af målgruppen. Efterfølgende ændringer i modtagerens forsørgelsesgrundlag, herunder hvis borgeren er kommet i arbejde, vil ikke have betydning for udbetalingen af inflationshjælp.

2.1.2.2. Børnefamilier og udbetaling til den registrerede moder

Inflationshjælpen skal målrettes børnefamilier, og det foreslås på den baggrund, at hjælpen udbetales til personer, der har forsørgt eget barn eller egne børn under 15 år i hjemmet i januar 2023. Det indebærer, at den berettigede ydelsesmodtager skal være bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR) på samme adresse som sit barn eller sine børn for at få ret til hjælpen.

Det foreslås, at det er en betingelse for at få ret til hjælpen, at ydelsesmodtageren er bopælsregistreret på samme adresse som barnet eller børnene under 15 år den 31. januar 2023, dvs. på samme tidspunkt, som udbetalingen af forsørgelsesydelsen efter aktivloven finder sted.

Det foreslås endvidere, at inflationshjælpen udbetales til den registrerede moder i de tilfælde, hvor begge forældre opfylder betingelserne for at få inflationshjælp.

Herved sikres det, at der kun udbetales inflationshjælp én gang pr. barn, selv om begge forældre opfylder betingelserne.

Der henvises til lovens § 1 og bemærkningerne hertil for en nærmere beskrivelse af betingelserne for at modtage hjælp.

2.1.2.3. Aftrapning af hjælpen for andet og tredje barn og maksimal udbetaling af inflationshjælp

Det foreslås, at der maksimalt ydes inflationshjælp til samme person for tre børn. Det foreslås videre, at hjælpen aftrappes for det andet og det tredje barn. Hjælpen udbetales dog som ét samlet beløb og ikke særskilt pr. barn.

Aftrapningen af hjælpen indebærer, at hjælpen pr. barn fal-

der med antallet af børn således, at der udbetales 7.500 kr. i hjælp for det første barn, for det andet barn udbetales 3.750 kr., og for det tredje barn udbetales 2.250 kr. En person vil således maksimalt kunne modtage en samlet hjælp på 13.500 kr.

Baggrunden for, at hjælpen aftrappes pr. barn, er, at det formodes, at udgifterne til en børnefamilie ikke indebærer samme udgifter for hvert enkelt barn i en børneflokk. F.eks. vil udgifter til stigende varmepriser være det samme, uanset om en børnefamilie har ét eller flere børn.

Det foreslås også, at der maksimalt kan udbetales ét beløb pr. barn. Dermed er det ikke muligt at modtage hjælp flere gange for det samme barn, heller ikke selv om forældrene begge er ydelsesmodtagere men ikke lever sammen.

Det foreslås endvidere, at inflationshjælpen beregnes først til særbørnene og dernæst til fællesbørn. Hvis forældre, der er registreret i CPR med samme bopælsadresse, har både særbørn og fælles børn, udbetales indflationshjælpen først til forældrenes særbørn, og derefter vil den registrerede moder få udbetalt inflationshjælp for forældrenes fællesbørn, således at den registrerede moder i alt kan få inflationshjælp for 3 særbørn og fællesbørn tilsammen.

I børnefamilier, hvor der er særbørn, vil der kunne være tilfælde, hvor der udbetales inflationshjælp til mere end tre børn, hvis to ydelsesmodtagere bor sammen, begge er berettiget til hjælpen, og begge har særbørn.

Der henvises til lovens § 2 og bemærkningerne hertil for en nærmere beskrivelse af den maksimale udbetaling og fordeling mellem særbørn og fællesbørn.

2.2. Udbetaling og administration

2.2.1. Gældende ret

Det er kommunerne, som udbetaler de forsørgelsesydelse, der efter § 1, stk. 1, nr. 1, er en betingelse for at kunne få udbetalt den foreslåede inflationshjælp. Ydelse efter lov om aktiv socialpolitik udbetales som hovedregel af personens opholdskommune efter reglerne i § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. En person har opholdskommune, hvor personen har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. § 9, stk. 2.

Hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik udbetales som udgangspunkt bagud for 1 måned, jf. § 89, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Det følger heraf, at der som udgangspunkt ikke vil blive udbetalt ydelse efter aktivloven for januar til en person, som afgår ved døden i januar, da den afdøde ikke har et behov for økonomisk hjælp til forsørgelse fremadrettet.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at inflationshjælpen udbetales uden ansøgning af den kommune, som har udbetalt hjælp i kontanthjælps-systemet eller ressourceforløbsydelse til ydelsesmodtageren for januar 2023. En udbetaling af inflationshjælp uden ansøgning vil sikre, at alle berettigede personer så vidt muligt modtager den hjælp, de er berettiget til, uden at skulle ansøge herom.

Det foreslås videre, at udbetalingen af inflationshjælp sker i 2 rater til den bopælsforælder, som modtager én af de relevante ydelser som foreslået i § 1, stk. 1. Første udbetaling vil ske i juni 2023, mens anden udbetaling vil ske i august 2023.

Hvis begge barnets forældre er ydelsesmodtagere og bor sammen, foreslås det, at inflationshjælpen udbetales til den registrerede moder.

Hvis begge barnets forældre er ydelsesmodtagere, og forældrene bor hver for sig, udbetales inflationshjælpen efter forslaget til den af forældrene, der er bopælsregistreret i CPR på samme adresse som barnet den 31. januar 2023.

Hvis ydelsesmodtageren og barnet ikke bor sammen, udbetales inflationshjælpen ikke, medmindre den anden forælder er bopælsregistreret i CPR på samme adresse som barnet, og opfylder betingelserne for ret til inflationshjælp. Det er bopælsregistreringen i CPR den 31. januar 2023, der er bestemmende for, hvilken forælder, som er omfattet af målgruppen.

Hvis den berettigede forælder eller barnet flytter i perioden mellem den 31. januar 2023 og indtil 1. eller 2. udbetaling, udbetales inflationshjælpen fortsat af den kommune, som har udbetalt forsørgelsesydelse for januar 2023 efter § 1, stk. 1, nr. 1, til den forælder, som havde barnet boende den 31. januar 2023.

Videre foreslås det, at der gives mulighed for at ansøge om udbetaling af inflationshjælp, hvis personen mener at opfylde betingelserne, men ikke har modtaget inflationshjælpen i forbindelse med de automatiske udsøgninger og udbetalinger.

Forslaget giver mulighed for at søge om inflationshjælp frem til og med den 30. november 2023 med udbetaling hurtigst muligt og så vidt muligt i 2023. Herefter vil der ikke blive udbetalt inflationshjælp hverken ved automatisk udsøgning eller efter ansøgning.

Baggrunden for fristen for ansøgning den 30. november 2023 er hensynet til, at hjælpen kan blive udbetalt i 2023, da hjælpen er tiltænkt den berettigede personkreds i 2023. Der er tale om en enkelt udbetaling af inflationshjælp med henblik på at kompensere for de stigende priser, og hjælp som derfor bør udbetales inden for den nærmeste fremtid til anvendelse i 2023.

Der vil være information om ordningen f.eks. på borger.dk og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside således, at personer inden for målgruppen vil kunne henvende sig til kommunen, hvis de pågældende ikke har fået inflationshjælpen udbetalt, selv om disse personer mener at opfylde betingelserne efter § 1.

Det foreslås, at der udbetales inflationshjælp til boet efter en person, der den 31. januar 2023 opfyldte betingelserne i § 1, men som på udbetalingstidspunktet er afgået ved døden. Inflationshjælpen tilfalder således boet. Hvis personen afgår ved døden før den 31. januar 2023, udbetales inflationshjælpen ikke.

Desuden foreslås det, at der udbetales inflationshjælp til en person, der ved udsøgningen af målgruppen den 31. januar 2023 opfyldte betingelserne i § 1, uanset om et barn afgår ved døden efter 31. januar 2023. Ligeledes foreslås det, at hvis et barn dør i januar 2023, udbetales inflationshjælpen til den forælder, som på tidspunktet for dødsfaldet opfyldte betingelserne i § 1.

2.3. Tilbagebetaling

2.3.1. Gældende ret

Efter § 91, stk. 1, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik.

Tilbagebetalingskravet opkræves af kommunen efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren, jf. § 95, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Efter § 95, stk. 2, 1. pkt., bortfalder et tilbagebetalingskrav, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør, uden at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Tilbagebetaling af kravet er nærmere reguleret ved bekendtgørelse nr. 1617 af 27. december 2019 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., lov om en skattefri seniorpræmie og lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere.

Af § 6 i bekendtgørelsen følger, at kommunen yder henstand til skyldnere, der bl.a. modtager kontanthjælp og resourceforløbsydelse efter lov om aktiv socialpolitik. Hvis skyldneren har meget beskedne udgifter, f.eks. til bolig, kan der fastsættes en afdragsordning. Af § 7 i bekendtgørelsen følger, at en eventuel afdragsordning stilles i bero, hvis skyldneren senere mister betalingsevnen. Hvis der i 3 år efter hjælpens ophør ikke har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, bortfalder det, jf. bekendtgørelsens § 9. Hvis der er fastsat en afdragsordning, som misligholdes, overdrages kravet til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Bekendtgørelsens § 10 bestemmer, at hvis en skyldner trods påkrav ikke overholder en afdragsordning, anses afdragsordningen for bortfaldet og hele gælden for forfalden, hvorefter fordringshaveren træffer afgørelse om, at kravet overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse. Det fremgår af § 95, stk. 2, 2. og 3. pkt., at et tilbagebetalingskrav efter, at det på grund af misligholdelse af en tilbagebetalingsordning er overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, alene omfattes af forældelsesloven og ikke længere af bortfaldsreglen i § 95, stk. 2, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik.

Den forældelse, der omfattes af forældelsesloven, kan bl.a. afbrydes efter reglerne i forældelseslovens §§ 15-18, mens den forældelse, som bortfaldsreglen indeholder, ikke har tilsvarende afbrydelsesmuligheder.

Hvis der ikke fastsættes regler om tilbagebetaling, vil fejludbetalinger skulle baseres på obligationsrettens almindelige regler om tilbagesøgningskrav (condictio indebiti). Efter grundsætningen om condictio indebiti kan den, der ved en fejl har betalt et beløb, som den pågældende ikke var forpligtet til at betale, efter omstændighederne kræve beløbet tilbagebetalt. Vurderingen af, om beløbet kan kræves tilbagebetalt, afhænger bl.a. af, om modtageren uberettiget har modtaget ydelsen i ond tro.

2.3.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at inflationshjælp, som er udbetalt til en person, der ikke er berettiget til hjælpen, eller dennes dødsbo, ikke skal tilbagebetales, hvis udbetalingen skyldes en myndighedsfejl, og det udbetalte beløb ikke overstiger 13.500 kr.

Forslaget vil betyde, at der ikke skal ske tilbagebetaling af inflationshjælpen, selv om modtageren ikke var berettiget til hjælpen, hvis den fejlagtige udbetaling skyldes en myndighedsfejl, og det beløb, som er udbetalt uberettiget, udgør op til 13.500 kr. Det kan f.eks. være fejl, som er sket i forbindelse med udsøgningen af den berettigede målgruppe eller fejl i forbindelse med udbetalingen.

Det kan også være tilfældet, hvis et dødsfald sker kort tid før udbetalingstidspunktet og endnu ikke er blevet registreret i CPR, og inflationshjælpen derfor udbetales alligevel via NemKonto. Her vil hjælpen ikke blive krævet tilbagebetalt fra boet.

Den foreslåede grænse på 13.500 kr. skal dog samtidig sikre, at borgeren har pligt til at tilbagebetale hele det overskydende beløb over 13.500 kr., der er uberettiget udbetalt, uanset hvad årsagen til den fejlagtige udbetaling er, f.eks. i tilfælde af større datafejl, efter de almindelige regler om condictio indebiti.

Det foreslås videre, at inflationshjælpen skal kræves tilbagebetalt, hvis kommunen træffer afgørelse om, at personen, som har modtaget inflationshjælp, skal tilbagebetale hele den forsørgelsesydelse, som ligger til grund for udbetaling

af inflationshjælpen, efter reglerne i § 91, stk. 1, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik.

Det vil være tilfældet, når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås, at et tilbagebetalingskrav opkræves af kommunen.

Det foreslås, at et tilbagebetalingskrav bortfalder 3 år efter udbetaling af inflationshjælp.

Det foreslås ligeledes, at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med henblik på inddrivelse, finder bortfaldsreglen ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Forældelsesloven og de særlige forældelsesregler i gældsinddrivelsesloven finder i stedet anvendelse fra modtagelsen af kravet i restanceinddrivelsesmyndigheden.

De foreslåede regler skal ses i sammenhæng med § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvorefter forældelsesfristen for fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden er 3 år.

Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, f.eks. fordi kommunen ikke søger skyldnerens indsigelser om kravets eksistens eller størrelse afklaret inden rimelig tid, jf. § 2, stk. 2, 4. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, foreslås det, at bortfaldsreglen atter skal finde anvendelse. Det betyder, at hvis der er forløbet 3 år efter hjælpens ophør uden, at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet, bortfalder det.

Endelig foreslås det, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med skatteministeren kan fastsætte regler om en afdragsordning, herunder at en tilbagebetalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med tilbagebetaling af inflationshjælpen.

Bemyndigelsen vil blive udnyttet til at udvide reglerne i bekendtgørelse nr. 1617 af 27. december 2019 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., lov om en skattefri seniorpræmie og lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere således, at bekendtgørelsen også vil omfatte eventuelle tilbagebetalingskrav i forbindelse med udbetaling af inflationshjælp.

De foreslåede regler svarer til reglerne om tilbagebetaling i lov om aktiv socialpolitik.

I øvrige tilfælde kan fejludbetalinger kræves tilbagebetalt efter obligationsrettens almindelige uskrevne grundsætning om tilbagesøgning (condictio indebiti).

2.4. Afskæring af adgang til retsforfølgning

2.4.1. Gældende ret

Ret til udbetaling af en offentlig ydelse eller et tilskud, f.eks. inflationshjælp, vil for borgeren være en fordring. Borgerne, herunder de ovenfor nævnte ydelsesmodtagere, kan som udgangspunkt råde over sine ejendele, herunder fordringer, ved at foretage formueretlige dispositioner såsom at overdrage det pågældende aktiv til en tredjemand. En overdragelse af fordringer kan dog være udelukket, hvilket er tilfældet i mange love, der regulerer udbetalinger af beløb, der udbetales til særlige formål. Formålet vil forspildes, hvis beløbet ikke effektivt udbetales til den pågældende person.

En persons kreditorer kan som udgangspunkt søge sig fyldestgjort i de aktiver, som personen frit kan råde over, herunder fordringer. En række aktiver, herunder fordringer, er dog ved lov friholdt for kreditorernes adgang til retsforfølgning. Bl.a. fastsætter retsplejelovens § 512, stk. 3, at udlæg bl.a. ikke kan foretages i krav på pension, understøttelse eller anden hjælp fra det offentlige, medmindre der er forløbet 3 måneder fra den dag, beløbet kunne fordres udbetalt.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at krav på inflationshjælp ikke skal kunne overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning, hverken af offentlige eller private kreditorer, før udbetalingstidspunktet.

Aftaler eller løfter i strid med det foreslåede forbud vil være ugyldige.

Inflationshjælpen vil være beskyttet mod retsforfølgning frem til det faktiske udbetalingstidspunkt, hvor pengene indgår på ydelsesmodtagerens konto. Herefter vil ydelsesmodtageren kunne disponere over beløbet, ligesom ydelsesmodtagernes eventuelle kreditorer fra dette tidspunkt vil kunne foretage retsforfølgning i beløbet.

Det foreslås videre, at kravet på inflationshjælp ikke skal kunne anvendes til modregning for så vidt muligt at sikre opnåelsen af formålet med udbetalingen af inflationshjælpen, dvs. at beløbet udbetales, så det kan anvendes til at dække de fortsat høje priser.

2.5. Fritagelse fra formueopgørelse i 2023

2.5.1. Gældende ret

Indeståender på en bankkonto i et pengeinstitut eller lignende indgår i indberetningen til skattemyndighederne efter skatteindberetningsloven. Oplysningerne anvendes bl.a. ved den årlige formueopgørelse vedrørende pension og boligstøtte.

2.5.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Hvis ydelsesmodtageren ikke anvender inflationshjælpen men i stedet indsætter beløbet på en bankkonto i et pengeinstitut eller lignende, vil hjælpen kunne forøge formuen og dermed påvirke retten til visse ydelser.

Det foreslås, at inflationshjælp ikke skal indgå i tildeling og beregning af eller medføre fradrag i forsørgelsesydelse eller andre indkomstafhængige offentlige ydelser til personen selv eller til dennes eventuelle ægtefælle, samlever eller hustrandsmedlemmer i 2023.

Det betyder, at en myndighed, som udbetaler ydelser til personen, skal se bort fra udbetalt inflationshjælp i 2023. Den udbetalende myndighed kan dog ikke automatisk se, at personen har fået udbetalt inflationshjælp i 2023.

Derfor foreslås det, at for at opnå ret til, at den relevante myndighed ser bort fra inflationshjælpen i forbindelse med tildeling og beregning af andre ydelser, skal personen selv oplyse myndigheden om, at vedkommende har modtaget inflationshjælp, der skal ses bort fra frem til udgangen af 2023.

Myndigheden, som skal se bort fra den udbetalte inflationshjælp, kan kræve dokumentation for, at personen har modtaget inflationshjælp. Det er ikke afgørende, at borgeren dokumenterer, at inflationshjælpen ikke er brugt i 2023.

Efter 31. december 2023 vil inflationshjælpen kunne påvirke udbetalingen af visse ydelser, hvis hjælpen ikke er forbrugt inden da, idet den efter udgangen af 2023 vil indgå i formueopgørelsen.

2.6. Klageadgang

2.6.1. Gældende ret

Der er i forhold til ydelser efter lov om aktiv socialpolitik klageadgang i det omfang, at det følger af lovgivningen herom. Afgørelser om hjælp til forsørgelse i kontanthjælpssystemet efter §§ 22- 25 a og 27 samt afgørelser om ressourceforløbsydelse efter §§ 68 og 69 j i lov om aktiv socialpolitik, og eventuel tilbagebetaling af disse ydelser kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. § 98, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik.

2.6.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at der ikke er behov for at etablere en klageadgang i forhold til inflationshjælp. Baggrunden herfor er, at afgørelserne herom er baseret på objektive kriterier, der let kan konstateres af den udbetalende myndighed. Desuden har personen mulighed

for ved henvendelse til myndigheden at få rettet op på eventuelle fejl i forbindelse med udsøgningen og udbetalingen eller at ansøge om udbetaling af hjælp i en periode efter, at den automatiske udsøgning og udbetaling er afsluttet, hvis vedkommende mener at opfylde betingelserne herfor men ikke har fået udbetalt hjælpen automatisk.

Det er derfor ikke foreslået at fastsætte klageadgang til anden administrativ myndighed for kommunernes afgørelser efter denne lov.

Udbetalingen af inflationshjælp skal efter forslaget varetages af kommunerne, og der vil ikke være administrativ rekurs til staten som led i et almindeligt over/underordningsforhold.

Der vil heller ikke kunne klages over et afslag på en ansøgning om inflationshjælp efter forslaget til § 5, stk. 3.

Kommunens afgørelse om den ydelse, der giver ret til inflationshjælpen, kan fortsat påklages efter de gældende regler. Der vil også efter de gældende regler i lov om aktiv socialpolitik kunne klages over en afgørelse om tilbagebetaling af den forsørgelsesydelse, som har ført til udbetaling af inflationshjælpen.

Det skal i øvrigt bemærkes, at selve udsøgningen af den berettigede personkreds, jf. forslaget til § 1, ikke udgør en forvaltningsretlig afgørelse, men et processkridt, som efter de forvaltningsretlige regler ikke kan påklages.

3. Behandling af personoplysninger og forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Lovforslaget vil indebære, at kommunerne vil kunne behandle eller udsøge oplysninger om personer, der modtager visse ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, jf. forslaget til § 1. Desuden vil det indebære, at der behandles oplysninger fra CPR. Det vurderes, at der er tale om behandling af almindelige og fortrolige, men ikke følsomme personoplysninger.

Det vurderes, at behandlingen af personoplysninger kan ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen art. 6, stk. 1, litra e. Efter databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, kan personnumre behandles med henblik på entydig dokumentation eller som journalnummer.

Den foreslåede behandling af personoplysninger vurderes at være nødvendig for at kunne fremsøge den berettigede personkreds og sikre, at alle berettigede personer så vidt muligt får udbetalt inflationshjælpen uden, at personen selv skal ansøge herom.

Det vurderes efter databeskyttelsesforordningens art. 5, stk. 1, litra b, ikke at være uforeneligt med det oprindelige formål, at oplysninger om ydelsesmodtagere i kontanthjælpssystemet genanvendes til at udsøge målgruppen for inflationshjælp efter denne lov, da der er tale om en ret til hjælp, der

er betinget af, at personen har ret til og har fået udbetalt den pågældende forsørgelsesydelse.

Det er derudover vurderingen, at de foreslåede regler sikrer klarhed om myndighedernes behandling, herunder indsamling, samkøring og videregivelse af personoplysninger. Reglerne medfører, at myndighedernes behandling af personoplysninger vil kunne undtages fra oplysningspligten i databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra c, om indsamling og videregivelse, der er udtrykkeligt fastsat i medlemsstaternes nationale ret, og som fastsætter passende foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes legitime interesser.

Det bemærkes, at målgruppen for inflationshjælp er klart defineret i lovforslagets § 1, og at personer, som ikke er blevet udsøgt som værende i målgruppen for hjælpen, og som derfor ikke har fået udbetalt hjælpen, vil have mulighed for at ansøge om udbetaling efter forslaget til § 5, stk. 3.

Behandlingen af ansøgningsagerne skal ske under iagttagelse af reglerne i databeskyttelsesforordningens kapitel III om den registreredes rettigheder. Reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de grundlæggende principper i forordningens artikel 5, forudsættes i øvrigt at ville blive iagttaget i forbindelse med de nævnte behandlinger af personoplysninger, herunder i

Tabel 1. Økonomiske konsekvenser af lovforslaget (2023-pl)

	2023	2024	2025	2026
I alt statslige udgifter	376,2	0,0	0,0	0,0
Heraf til inflationshjælp	376,2	0,0	0,0	0,0
I alt før tilbageløb	376,2	0,0	0,0	0,0
I alt efter tilbageløb	289,6	0,0	0,0	0,0

Udbetaling af inflationshjælp skønnes i gennemsnit ikke at ændre den enkelte modtagers tilskyndelse til at tage beskæftigelse. Beskæftigelseseffekterne forventes således at være uændrede i 2023.

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på 0,3 mio. kr. i 2023 til implementering af en ny fordringstype.

Inflationshjælpen udbetales af kommunerne via Kommunernes Ydelsessystem, og der kan være mindre IT-tilpasninger forbundet hermed. De kommunaløkonomiske konsekvenser af forslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Lovforslaget medfører ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

4.2. Implementeringskonsekvenser

Inflationshjælp skal efter lovforslaget som udgangspunkt udbetales uden ansøgning af den kommune, som i forvejen udbetaler den forsørgelsesydelse, som giver ret til at modta-

forbindelse med behandling af oplysninger om ydelsesmodtagere.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Inflationshjælpen forventes at medføre statslige merudgifter til udbetaling af hjælpen på ca. 376 mio. kr. i 2023, svarende til ca. 290 mio. kr. efter tilbageløb i faktisk niveau. I strukturelt niveau koster inflationshjælpen ca. 300 mio. kr. efter tilbageløb i 2023. I skønnet er der indeholdt merudgifter til inflationshjælp som følge af lov nr. 324 af 16. marts 2022 om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er fordrevet fra Ukraine. Skønnet er behæftet med usikkerhed, da oplysninger om målgruppen endnu ikke foreligger endeligt.

Skattefritagelsen har karakter af en skatteudgift, der skønnes til 142 mio. kr.

Samlet set skønnes indførelsen af inflationshjælp at medføre offentlige merudgifter i 2023 på ca. 376 mio. kr. før tilbageløb, svarende til ca. 290 mio. kr. i 2023 efter tilbageløb i faktisk niveau, jf. tabel 1.

ge inflationshjælp, hvis ydelsesmodtageren har hjemmeboende børn under 15 år, jf. forslaget til § 1, stk. 1.

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at lovforslaget har visse negative implementeringskonsekvenser i form af behov for it-understøttelse, nye arbejdsgange og betydning for borgerne, men at disse vurderes at være af begrænset omfang.

Lovforslaget er udarbejdet efter principperne for digitaliseringsklar lovgivning, idet udbetalingerne er baseret på objektive konstaterbare kriterier om ret til en konkret forsørgelsesydelse og antallet af børn under 15 år for en nærmere bestemt målgruppe i en given periode.

Udbetalingerne sker så vidt muligt på baggrund af myndighedernes genbrug af data om målgruppen. Kommunerne foretager udbetalingen af inflationshjælpen på grundlag af de oplysninger, som kommunen i forvejen er i besiddelse af, om udbetaling af den relevante ydelse, jf. forslaget til § 1, stk. 1, nr. 1.

Udsøgningen af målgruppen er tilrettelagt med henblik på at sikre en så præcis udsøgning af målgruppen som muligt, der

mindsker de administrative konsekvenser for borgerne. Tidspunktet for udsøgning af målgruppen er f.eks. fastlagt tilbage i tid (31. januar 2023) således, at der er taget højde for eventuelle efterregistreringer, når hjælpen kommer til udbetaling.

Implementeringskonsekvenserne er således i lovforslaget søgt minimeret ved i videst muligt omfang at basere ordningen på objektive kriterier, som muliggør udbetaling uden ansøgning og ved genbrug af eksisterende offentlig IT-infrastruktur. Det bemærkes i denne sammenhæng, at udbetalingsreglen i lovforslagets § 1, stk 2, hvorefter inflationshjælpen udbetales til den registrerede moder, understøtter en enkel fordeling af inflationshjælpen og desuden er en genanvendelse af udbetalingsreglen fra lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere.

Lovforslaget lever således op til princip nr. 1 om enkle og klare regler, princip nr. 3 om automatisk sagsbehandling og princip nr. 4 om sammenhæng på tværs og genbrug af data.

Desuden vurderes det, at forslaget lever op til princip nr. 5 om tryk og sikker datahåndtering. Kommunerne foretager i forvejen sikker databehandling om samme målgruppe i forbindelse med administrationen af de relevante forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Kommunerne skal som myndighed overholde de databeskyttelsesretlige regler, herunder krav til it-sikkerhed. Udbetalingen af inflationshjælp vil ske via de kanaler, som kommunen anvender til udbetaling af den relevante ydelse til samme målgruppe.

For så vidt angår princip 2 om digital kommunikation bemærkes det, at der ikke med lovforslaget vil være krav om obligatorisk digital selvbetjening, f.eks. i forbindelse med en ansøgning om udbetaling af inflationshjælp i de tilfælde, hvor hjælpen ikke udbetales automatisk. Det forventes, at kommunen vil benytte samme kommunikationskanaler, som anvendes i forbindelse med ansøgning, afgørelse og udbetaling af den relevante forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik.

Endelig bemærkes det, at det forventes, at muligheden for snyd og fejl i forbindelse med udbetalingen af inflationshjælp vil være begrænset på grund af udbetalingen på baggrund af genbrug af eksisterende data og it-infrastruktur.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget skønnes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
--	--	---

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes at have begrænsede negative administrative konsekvenser for borgerne, idet inflationshjælpen i overvejende grad vil blive udbetalt uden ansøgning. Forslaget vil således alene medføre administrative konsekvenser for borgere, der er berettigede, men ikke har modtaget inflationshjælp automatisk. Borgere, der ikke har modtaget inflationshjælp, vil efter lovforslaget kunne søge om hjælpen.

7. Klimamæssige konsekvenser

Forslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Forud for lovens fremsættelse har det ikke været muligt at afslutte den eksterne høring på grund af tidspunktet for aftalens indgåelse og implementeringskonsekvenser med henblik på udbetaling af inflationshjælpen med første rate i juni. Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. marts 2023 til den 30. marts 2023, været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Ankestyrelsen, ATP, Arbejdsløsheds-kassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), Beskæftigelsesrådet, Business Danmark, Børnerådet, Børns Vilkår, DAK, Danmarks Frie Fagforening, Danske Advokater, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Dansk Retspolitisk Forening, Danske Revisorer, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Det faglige hus, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Kommunale Velfærdschefer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forhandlingsfællesskabet, Frie Funktionærer, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, KL, Landsforeningen Fleksjob, Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Mødrehjælpen, Red Barnet, Rigsrevisionen, Rådet for Psykisk Sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SAND – De hjemløses landsorganisation, Udbetaling Danmark og Ældresagen.

Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Stat: 289.6 mio. kr.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Begrænsede
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Begrænsede
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Der findes ikke gældende regler om udbetaling af inflationshjælp til personer med børn under 15 år, som modtager hjælp til forsørgelse i kontanthjælpssystemet eller ressourceforløbsydelse.

Det foreslås i § 1, stk. 1, at der ydes inflationshjælp til personer, der opfylder følgende betingelser, jf. dog stk. 2:

1) Personen for januar 2023 modtog

a) hjælp til forsørgelse i kontanthjælpssystemet efter §§ 22-25 a eller 27 i lov om aktiv socialpolitik, eller

b) ressourceforløbsydelse efter §§ 68 eller 69 j i lov om aktiv socialpolitik.

2) Personen forsørgede eget barn, som ikke var fyldt 15 år den 31. januar 2023, jf. dog § 6, stk. 2, 2. pkt.

3) Personen og barnet den 31. januar 2023 var bopælsregistreret i CPR på samme adresse, jf. dog § 6, stk. 2, 2. pkt.

Bestemmelsen indebærer, at det ikke er udbetalingstidspunktet for inflationshjælpen, der er afgørende for retten til inflationshjælp. Det afgørende er, at forsørgelsesydelsesmodtageren fik udbetalt en af de omfattede ydelser for januar i 2023 efter forslaget til § 1, stk. 1, nr. 1.

Udsøgningstidspunktet for målgruppen i januar 2023 fastsættes til at være den 31. januar 2023, da udsøgningen dermed korresponderer med udbetalingen af ydelsen for januar måned 2023. En udbetaling den 31. januar 2023 for andre

perioder end for januar 2023 vil således ikke kunne give ret til inflationshjælpen. En person, som har fået udbetalt eksempelvis kontanthjælp for december 2022 og for februar 2023 men ikke for januar 2023, vil dermed ikke have ret til inflationshjælp.

Den foreslåede bestemmelse betyder endvidere, at hjælpen udbetales til personer, som modtager enten selvforsørgelses- og hjemrejse eller overgangsydelse, uddannelseshjælp, kontanthjælp eller ressourceforløbsydelse under et ressourceforløb eller under et jobafklaringsforløb.

Det betyder, at personer, der modtager hjælp efter § 27 i lov om aktiv socialpolitik, vil være omfattet af målgruppen i lovens § 1, stk. 1, nr. 1, da § 27 udgør en kontanthjælpssats i kontanthjælpssystemet.

Personer, der modtager hjælp efter §§ 27 a og 27 b i lov om aktiv socialpolitik, vil ikke være berettiget til inflationshjælpen.

Personer, der modtager selvforsørgelses- og hjemrejseydelse eller overgangsydelse som revalidender, vil være berettiget til inflationshjælpen, da denne gruppe modtager en af de omfattede ydelser som forsørgelsesydelse. I det omfang en forrevalidendens forsørgelsesgrundlag udgøres af de i § 1, stk. 1, nr. 1, nævnte ydelser, jf. § 71, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, foreslås det, at disse ligeledes vil være berettiget til inflationshjælpen.

Derudover vil personer, der modtager ressourceforløbsydelse, og som får foretaget fradrag i ressourceforløbsydelsen således, at der ikke udbetales nogen ydelse i januar i 2023, ikke være omfattet af målgruppen for inflationshjælpen i § 1, stk. 1, nr. 1. Disse personer anses for at være ydelsesmodtagere, da de ellers ikke vil være omfattet af indsatsen for ressourceforløb eller jobafklaringsforløb efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, men denne personkreds vil efter

forslaget falde udenfor målgruppen for inflationshjælp, da de ikke opfylder kriteriet om at få udbetalt en af de omfattede ydelser for januar 2023.

Bestemmelsen indebærer også, at forsørgelsesydelsesmodtageren skal have den privatretlige forsørgelsespligt over for et eller flere børn den 31. januar 2023 for at kunne være berettiget til inflationshjælpen. Det er således kun personer med forsørgelsespligt overfor egne børn, der har ret til inflationshjælpen. Egne børn omfatter adoptivbørn og biologiske børn.

Det foreslåede betyder også, at hjælpen udbetales til personer med børn under 15 år. Da tidspunktet for udsøgningen af målgruppen er den 31. januar 2023, vil det alene være personer med børn, der endnu ikke var fyldt 15 år den 31. januar 2023, der har ret til hjælpen.

Det betyder, at hvis en ydelsesmodtager har et barn, der fyldte 15 år før den 31. januar 2023, vil der ikke blive udbetalt inflationshjælp til denne person. Hvis et eller flere af børnene fylder 15 år efter januar 2023, udbetales hjælpen, selv om barnet er fyldt 15 år, før udbetalingen af første eller anden rate.

Det foreslåede betyder videre, at den berettigede ydelsesmodtager skal være bopælsregistreret i CPR på samme adresse som sit barn eller sine børn under 15 år den 31. januar 2023 for at få ret til inflationshjælpen.

Kravet om, at den berettigede ydelsesmodtager skal være bopælsregistreret i CPR på samme adresse som barnet, betyder, at hvor to berettigede ydelsesmodtagere har to fælles børn, men bor hver for sig, og hver især er bopælsregistreret i CPR på samme adresse som ét af børnene den 31. januar 2023, vil begge forældre være berettiget til inflationshjælp svarende til satsen for det første barn. Da det er bopælsforælderen, der modtager tilskuddet, vil der i denne situation således være tale om udbetaling af hjælp til to berettigede, da begge forældre er bopælsregistreret i CPR på samme adresse som det ene af deres børn den 31. januar 2023.

En kontanthjælpsmodtager, der modtog ydelse for januar 2023, og som har et barn under 15 år, men som ikke er samlevende med barnets anden forælder, og hvor barnet er bopælsregistreret i CPR hos den anden forælder den 31. januar 2023, vil dermed ikke have ret til inflationshjælp.

Forslaget vil således betyde, at det er den forælder, som modtager en relevant ydelse, og som har barnet registreret på sin adresse på udsøgningstidspunktet den 31. januar 2023, som får udbetalt inflationshjælpen. Det gælder også selv om barnet flytter inden udbetalingerne i juni og august 2023. Det gælder ligeledes, selvom barnet flytter til en anden forælder, som også har modtaget én af de relevante ydelser for januar 2023.

Hvis et barn ikke er bopælsregistreret i CPR-registeret sam-

men med den ene eller begge sine forældre den 31. januar 2023, fordi barnet er anbragt udenfor hjemmet, udbetales der ikke inflationshjælp for dette barn.

Det er således den forælder, som har barnet boende på udsøgningstidspunktet den 31. januar 2023, som får inflationshjælpen udbetalt, selv om barnet flytter inden udbetalingerne i juni og august 2023.

Det foreslås i § 1, stk. 2, at inflationshjælp efter stk. 1 alene ydes til den registrerede moder, såfremt begge forældre opfylder betingelserne i stk. 1.

Forslaget vil betyde, at inflationshjælpen udbetales til den registrerede moder i de tilfælde, hvor begge forældre opfylder betingelserne for at få udbetalt inflationshjælp efter stk. 1. Det betyder, at såfremt begge forældre opfylder betingelserne efter stk. 1 og har fire fællesbørn, vil der alene ske udbetaling til tre af fællesbørnene og udbetalingen vil ske til moderen. Der vil ikke ske udbetaling for det fjerde og sidste fællesbarn til faderen, da beregningen af hjælpen sker på baggrund af moderen i de tilfælde, hvor begge personer er berettigede til hjælpen på baggrund af fællesbørn og bor på samme adresse.

Det gælder således, hvor begge forældre har modtaget en ydelse, som er nævnt i stk. 1, nr. 1, for 2023, hvor der er tale om fælles børn, og hvor begge forældre den 31. januar 2023 var bopælsregistreret på samme adresse i CPR som barnet.

Forslaget vil indebære, at hvis det alene er faderen, som opfylder betingelserne i stk. 1, vil udbetalingen ske til faderen.

Det vil f.eks. være tilfældet, hvis det alene er faderen, som har modtaget en ydelse, som er nævnt i stk. 1, nr. 1, eller hvis det er faderens særbørn, der den 31. januar 2023 er bopælsregistreret i CPR hos ham, og han har modtaget en relevant ydelse for januar 2023 efter stk. 1, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Der findes ikke gældende regler om udbetaling af inflationshjælp til personer med børn under 15 år, som modtager hjælp til forsørgelse i kontanthjælpsystemet eller ressourceforløbsydelse.

Det foreslås i § 2, stk. 1, at der ydes inflationshjælp efter § 1 med følgende satser:

- 1) 7.500 kr. for det første barn.
- 2) 3.750 kr. for det andet barn.
- 3) 2.250 kr. for det tredje barn.

Det betyder, at hjælpen pr. barn falder med antallet af børn således, at der udbetales 7.500 kr. i hjælp for det første barn, 3.750 kr. for det andet barn, og 2.250 kr. for det tredje

barn. Det betyder, at en person med 1 barn får 7.500 kr. i inflationshjælp, en person med 2 børn får 11.250 kr. i inflationshjælp, og en person med 3 eller flere børn får 13.500 kr. i inflationshjælp. En børnefamilie vil således maksimalt kunne modtage en samlet hjælp på 13.500 kr. i 2023, dog med undtagelse af børnefamilier, hvor begge forældre er berettigede, og der er særbørn.

Det foreslås i § 2, stk. 2, at der maksimalt kan ydes inflationshjælp én gang pr. barn og maksimalt for tre børn.

Det betyder, at der ikke kan udbetales tilskud til flere ydelsesmodtagere for det samme barn, og at hver berettiget ydelsesmodtager maksimalt kan modtage hjælp for op til tre børn.

Der kan efter forslaget således alene udbetales inflationshjælp én gang pr. barn, selv om begge forældre modtager en relevant forsørgelsesydelse efter § 1, stk. 1, nr. 1. Det gælder uanset om forældrene bor sammen eller hver for sig.

Det foreslås endvidere i § 2, stk. 3, at for personer, der den 31. januar 2023 var bopælsregistreret i CPR på samme adresse, og som både har et eller flere fælles børn og et eller flere særbørn under 15 år registreret på samme bopæl, beregnes inflationshjælp efter stk. 1, først til særbørnene.

Det betyder, at når to forældre, der begge opfylder betingelserne for at få inflationshjælpen, bor sammen og har fælles børn under 15 år i hjemmet, hvor den ene eller begge af forældrene også forsørger særbørn under 15 år i hjemmet, beregnes inflationshjælpen først til særbørnene og dernæst til de fælles børn. Da udbetalingen sker til den registrerede moder efter lovens § 1, stk. 2, beregnes hjælpen først til moderens særbørn og dernæst til eventuelle fælles børn.

Eksempelvis vil to berettigede ydelsesmodtagere, der er bopælsregistreret i CPR på samme adresse, og som har et fælles barn, hvor moderen, har et særbarn, få udbetalt inflationshjælp på følgende måde:

- Der udbetales inflationshjælp til moderen for hendes særbarn svarende til satsen for 1. barn.
- Det er udbetales inflationshjælp til moderen for fællesbarnet svarende til satsen for 2. barn.

Såfremt det er faderen, der har et særbarn, vil inflationshjælpen blive udbetalt på følgende måde:

- Der udbetales inflationshjælp til faderen for hans særbarn svarende til satsen for 1. barn.
- Der udbetales inflationshjælp til moderen for fællesbarnet svarende til satsen for 1. barn.

Hvis begge forældre har 1 særbarn hver udover deres ene fælles barn, vil inflationshjælpen blive udbetalt på følgende måde:

- Der udbetales inflationshjælp til moderen for hendes særbarn svarende til satsen for 1. barn.
- Der udbetales inflationshjælp til faderen for hans særbarn svarende til satsen for 1. barn.

- Det er udbetales dernæst inflationshjælp til moderen for deres fælles barn svarende til satsen for 2. barn.

Da hjælpen udbetales til den registrerede moder, når forældrene er bopælsregistreret i CPR på samme adresse, jf. lovens § 1, stk. 2, følger det af forslaget, at satsen for eventuelle fællesbørn vil blive beregnet på baggrund af antallet af moderens særbørn. Det betyder, at hvis moderen har tre særbørn, vil der ikke blive udbetalt hjælp til yderligere fælles børn, uanset om faderen også er berettiget til inflationshjælp for disse fællesbørn. Omvendt vil der ske udbetaling til alle tre fælles børn, såfremt det er faderen, der har tre særbørn, hvis moderen ingen særbørn har, og de har tre fælles børn.

Det har således betydning for den samlede udbetaling af hjælp, om det er moderen eller faderen, der har særbørn, da beregningen af hjælpen for fællesbørn afhænger af, om moderen har særbørn.

Til § 3

Det skatteretlige udgangspunkt for indkomstbeskatningen efter statsskattelovens § 4 er, at enhver form for indtægt er skattepligtig for modtageren. Offentlig støtte er efter gældende ret som udgangspunkt skattepligtig indkomst, medmindre der er særskilt hjemmel til skattefritagelse, f.eks. i ligningsloven. Der er ikke fastsat regler om skattefritagelse af den foreslåede inflationshjælp til børnefamilier.

Det foreslås i § 3, stk. 1, at inflationshjælp efter § 1 er skattefri.

Forslaget betyder, at inflationshjælp efter § 1 ikke vil skulle indgå i opgørelsen af den skattepligtige indkomst og vil dermed ikke få indflydelse i forbindelse med tildeling og udbetaling af en række indkomstafhængige ydelser.

Indestående på personens bankkonti eller uforbrugte midler vil f.eks. efter lov om individuel boligstøtte og efter pensionslovgivningen indgå i opgørelsen af formuen og vil i visse tilfælde kunne påvirke personens ret til ydelser eller udmålingen heraf. Som udgangspunkt anvender myndighederne i forhold til boligstøtte og pension den seneste slutligning fra skattemyndighederne i forbindelse med tilkendelse og beregning af ydelser, hvor formuen skal opgøres. For de borgere, der løbende modtager ydelser, anvendes den seneste slutligning typisk som udgangspunkt for formueopgørelsen. Personen har dog oplysningspligt og har derfor pligt til at give myndighederne besked, hvis formuen aktuelt er højere. Desuden har personen ret til at få lagt den aktuelle formue til grund, hvis den er mindre end oplysningerne fra slutligningen. Slutligningen for 2023 vil f.eks. først blive anvendt som grundlag for formueopgørelser, når den foreligger i 2024, og vil derfor som udgangspunkt blive lagt til grund for opgørelsen af formuen pr. den 1. januar 2026 og dermed for ydelsesudbetalinger i hele 2026.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at i 2023 indgår inflationshjælp efter § 1 ikke i tildelingen eller beregningen af offentlige forsørgelsesydelser og medfører ikke fradrag i disse ydelser

for ydelsesmodtageren, dennes ægtefælle, samlever eller andre husstandsmedlemmer.

Forslaget vil betyde, at inflationshjælp hverken skal indgå i en eventuel opgørelse af formue eller indtægtsgrundlag m.v. i forbindelse med tildelingen og beregningen m.v. af offentlige ydelser.

Hvis en ydelsesmodtager ikke inden udgangen af 2023 har brugt inflationshjælpen, vil beløbet indgå i skattemyndighedernes slutligning for skatteåret 2023.

Efter forslaget ses der bort fra inflationshjælpen indtil udgangen af 2023.

Forslaget vil betyde, at inflationshjælpen vil kunne indgå i en opgørelse af formue ved tildeling m.v. af offentlige ydelser fra den 1. januar 2024, hvis hjælpen ikke er forbrugt inden denne dato.

Det foreslås i § 3, stk. 3, for at opnå ret efter stk. 2, skal en person, der modtager en offentlig forsørgelsesydelse, selv oplyse myndigheden, som udbetaler den offentlige forsørgelsesydelse, om udbetalingen af inflationshjælp efter § 1.

Forslaget vil betyde, at modtagerne af inflationshjælp frem til udgangen af 2023 selv skal gøre opmærksom på, at hjælpen ikke skal indgå i tildelingen og udmålingen af andre ydelser eller tillæg.

Myndigheden, som udbetaler de ydelser, hvori inflationshjælpen ikke skal indgå, vil ikke automatisk vide, at ydelsesmodtageren har fået udbetalt hjælp. Det gælder f.eks. for Udbetaling Danmark, som udbetaler boligstøtte, og som i forbindelse med udbetalingen heraf ikke automatisk vil vide, at personen har været i målgruppen for udbetaling af inflationshjælp fra kommunen.

Hvis personen modtager en ydelse for 2023, som inflationshjælpen ikke skal indgå i tildelingen eller beregningen af, vil vedkommende kunne anmode den myndighed, som udbetaler ydelsen, om at se bort fra inflationshjælpen i forbindelse med ansøgning om en ydelse frem til udgangen af 2023.

Det foreslås i § 3, stk. 4, myndigheden, som skal se bort fra inflationshjælpen i de stk. 2 nævnte situationer, kan kræve dokumentation for, at personen har modtaget inflationshjælpen.

Dokumentationen vil kun være relevant i det omfang, at den relevante myndighed ikke i forvejen har oplysninger om udbetaling af inflationshjælp. Det vil således f.eks. ikke være relevant for kommunen at anmode om dokumentation udbetaling af inflationshjælp, idet kommunen efter anmodning fra personen, som har modtaget inflationshjælp, kan fremfinde oplysningerne om udbetaling af hjælpen. Det vil således være tilstrækkeligt, at personen selv gør opmærksom på, at vedkommende har modtaget inflationshjælp, som kommunen skal se bort fra i forbindelse med udbetaling af andre sociale ydelser.

Dokumentation for udbetaling af inflationshjælp kan ske i form af afgørelsen om udbetalingen. Det vil ikke være et krav, at personen godtgør, at inflationshjælpen ikke er forbrugt, eller at den er adskilt fra anden formue, f.eks. på en særskilt konto for at undgå, at den indgår i en ydelse, der opgøres på baggrund af formue.

Til § 4

Udgangspunktet er, at en person kan råde over sine ejendele, herunder fordringer, ved at foretage formueretlige dispositioner såsom at overdrage det pågældende aktiv til en tredjemand. En overdragelse af fordringer kan dog være udelukket, hvilket er tilfældet efter mange love, der regulerer udbetalinger af beløb, der udbetales til særlige formål. Formål, der vil forspildes, hvis beløbet ikke effektivt udbetales til den pågældende person.

En persons kreditorer kan som udgangspunkt søge sig fyldestgjort i de aktiver, som personen frit kan råde over, herunder fordringer. En række aktiver, herunder fordringer, er dog ved lov friholdt for kreditorernes adgang til retsforfølgning. Bl.a. fastsætter retsplejelovens § 512, stk. 3, at udlæg bl.a. ikke kan foretages i krav på pension, understøttelse eller anden hjælp fra det offentlige, medmindre der er forløbet 3 måneder fra den dag, beløbet kunne fordres udbetalt.

Det foreslås i § 4, stk. 1, at inflationshjælp efter § 1 ikke kan overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning for udbetalingstidspunktet.

Forslaget om forbud mod overdragelse af kravet på inflationshjælp skal sikre en effektiv udbetaling af beløbet til ydelsesmodtageren. Forslaget vil således betyde, at der ikke kan støttes ret på aftaler eller ensidige tilkendegivelser, hvor en ydelsesmodtager overdrager retten til inflationshjælp. Hvis der i strid med det foreslåede forbud skulle blive indgået en aftale om overdragelse af kravet, vil en sådan aftale være ugyldig. Det samme gælder en ensidig tilkendegivelse (løfte) om overdragelse.

Inflationshjælpen vil med forslaget være beskyttet mod retsforfølgning frem til det faktiske udbetalingstidspunkt, hvor pengene indgår på ydelsesmodtagerens konto, hvorefter ydelsesmodtageren vil kunne disponere over beløbet. Ligesom ydelsesmodtagernes eventuelle kreditorer fra dette tidspunkt vil kunne foretage retsforfølgning mod beløbet.

Det foreslås videre i § 4, stk. 2, at inflationshjælp efter § 1 kan ikke anvendes til modregning.

Det vil betyde, at der ikke kan ske modregning, og det gælder alle typer af modregning, herunder modregning i inflationshjælp for uberettiget modtagne ydelser.

Der henvises til afsnit 2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det er efter gældende regler kommunerne, der udbetaler

de forsørgelsesydelse, som efter lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 1, er en betingelse for at kunne få udbetalt inflationshjælp. Hjælpen udbetales som hovedregel af personens opholdskommune efter reglerne i § 9 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Efter § 38 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., samles data af betydning for arbejdsmarkedsovervågningen m.v. i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus.

Det foreslås i § 5, stk. 1, at inflationshjælp efter § 1 udbetales uden ansøgning af den kommune, som har udbetalt ydelserne som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1.

Forslaget vil betyde, at det vil være den kommune, som har udbetalt den relevante ydelse, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, til forælderen, som skal udbetale inflationshjælp til vedkommende. Det gælder også, selv om forældren eller barnet eventuelt måtte flytte kommune efter januar 2023 og indtil udbetalingen af de to rater.

Inflationshjælpen udbetales uafhængigt af familiens forsørgelsesmæssige status på udbetalingstidspunkterne. Afgørende for de to udbetalinger er således, at en eller begge forældre helt eller delvist har modtaget en af de relevante ydelser for januar 2023, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, og antallet af registrerede børn under 15 år på adressen den 31. januar 2023.

Det foreslås i § 5, stk. 2, at inflationshjælp efter § 1 udbetales i to rater i 2023. Inflationshjælpen udbetales med halvdelen af beløbet i juni 2023 og halvdelen af beløbet i august måned 2023.

Første rate af inflationshjælpen vil således blive udbetalt af kommunerne i juni 2023 og anden rate i august 2023.

Det foreslås i § 5, stk. 3, at en person, der ikke den 1. juli 2023 har modtaget inflationshjælp, og som mener at opfylde betingelserne herfor, kan ansøge om at få udbetalt inflationshjælp hos den kommune, som har udbetalt ydelserne, jf. § 1, stk. 1, nr. 1. Ansøgningen om inflationshjælp skal være modtaget hos kommunen senest den 30. november 2023.

Forslaget skal sikre, at der efter ansøgning kan træffes afgørelse om inflationshjælp, hvis en person ikke har modtaget hjælpen uden ansøgning fra kommunen, selv om vedkommende mener at opfylde betingelserne herfor.

Forslaget vil betyde, at der ikke udbetales inflationshjælp til personer, som søger herom efter fristens udløb.

Hvis kommunen efter den første udbetaling af inflationshjælp skulle blive opmærksom på, at en person, der har været berettiget til og fået udbetalt en relevant forsørgelsesydelse for januar 2023 og har børn i den relevante aldersgruppe, ved en fejl ikke har modtaget hjælpen automatisk efter § 1, vil kommunen skulle rette op på fejlen og udbetale hjælpen til den berettigede person.

Det foreslås i § 5, stk. 4, at kommunerne skal videregive

oplysninger om udbetalingstidspunkt og personnummer på personer, der har modtaget inflationshjælp, til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til brug for statistisk opfølgning og analyse samt opbevaring i styrelsens statistiske datavarehus.

Forslaget vil indebære, at kommunerne får en pligt til at indsende oplysninger om udbetaling af inflationshjælp til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til brug for statistik, overvågning, analyse og forskning. Oplysningerne registreres og opbevares i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings statistiske datavarehus, jf. § 38 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Oplysningerne om ordningen kan herefter køres sammen med andre relevante registre i Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og anvendes til, at styrelsen kan betjene ministeren og Folketinget, overvåge arbejdsmarkedet, lave statistik, analyser og forskning på ordningen på statistisk niveau fordelt på f.eks. køn, alder, geografi eller ydelsestype m.v.

Til § 6

Hjælp til forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik udbetales efter gældende regler som udgangspunkt bagud for 1 måned, jf. § 89, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik. Det følger heraf, at der som udgangspunkt ikke vil blive udbetalt ydelser efter aktivloven for januar til en person, som afgår ved døden i januar, da den afdøde ikke har et behov for økonomisk hjælp til forsørgelse fremadrettet.

Det foreslås i § 6, stk. 1, at inflationshjælp udbetales til boet efter en person, der opfyldte betingelserne i § 1, men som på tidspunktet for udbetaling af inflationshjælp er afgået ved døden.

Forslaget vil betyde, at inflationshjælpen udbetales til dødsboet efter en person, som var berettiget til inflationshjælp efter § 1, men som afgår ved døden inden udbetalingen af inflationshjælpen finder sted i juni og august.

Inflationshjælp udbetales derimod ikke til dødsboet efter en person, der er afgået ved døden i januar 2023, og som derfor ikke har fået udbetalt en relevant forsørgelsesydelse for januar 2023.

Det følger af betingelsen om, at forælderen helt eller delvist skal have modtaget en forsørgelsesydelse for januar 2023, jf. § 1, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås i § 6, stk. 2, 1. pkt., at inflationshjælp efter § 1 udbetales til en person, som opfylder betingelserne i § 1, uanset om et omfattende barn er afgået ved døden efter 31. januar 2023.

Forslaget vil betyde, at hvis et barn, som var under 15 år den 31. januar 2023, afgår ved døden herefter, så udbetales inflationshjælpen til den forælder, der i øvrigt opfyldte betingel-

serne for at modtaget inflationshjælp i § 1 på tidspunktet for udsøgningen af målgruppen den 31. januar 2023.

Det foreslås i § 6, stk. 2, 2. pkt., at hvis et barn dør i januar 2023, udbetales inflationshjælp til en person, som opfyldte betingelserne i § 1 på tidspunktet for dødsfaldet.

Forslaget vil betyde, at den forælder, som opfyldte betingelserne i § 1 på det tidspunkt i januar 2023, hvor barnet dør, vil få udbetalt inflationshjælp.

Det vil betyde, at det vil være tidspunktet for dødsfaldet, som vil være afgørende for, om betingelserne efter § 1 vil være opfyldt. Det vil således være den forælder, som har modtaget en ydelse som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1, og som havde barnet bopælsregistreret på samme adresse, da dødsfaldet indtrådte, som vil få udbetalt hjælpen.

Hvis barnet er afgået ved døden i 2022, udbetales der ikke inflationshjælp efter § 1.

Til § 7

Efter den gældende § 91, stk. 1, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik skal kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik.

Efter § 95, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik opkræves tilbagebetalingskravet af kommunen eller af Udbetaling Danmark efter regler fastsat af beskæftigelsesministeren i samråd med skatteministeren. Tilbagebetalingspligten er nærmere reguleret ved bekendtgørelse nr. 1617 af 27. december 2019 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., lov om en skattefri seniorpræmie og lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere.

Efter § 95, stk. 2, 1. pkt., bortfalder tilbagebetalingskravet, når der er gået 3 år efter hjælpens ophør uden, at der har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet.

Efter § 95, stk. 2, 2. og 3. pkt., finder reglen om bortfald i § 95, stk. 2, 1. pkt., ikke anvendelse, hvis tilbagebetalingskravet overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Det vil i så fald være forældelseslovens regler, som gælder.

Der henvises til lovforslaget almindelige bemærkninger pkt. 2.3.1. for en nærmere beskrivelse af tilbagebetalingsreglerne.

Det foreslås i § 7, stk. 1, at inflationshjælp efter § 1, som er udbetalt til en person, der ikke er berettiget til hjælpen, eller dennes dødsbo, ikke skal tilbagebetales, hvis udbetalingen skyldes en myndighedsfejl, og det udbetalte beløb ikke overstiger 13.500 kr., jf. dog stk. 2.

Forslaget vil betyde, at hvis den fejlagtige udbetaling af

inflationshjælp f.eks. skyldes en fejl i den udbetalende myndigheds håndtering af sagen eller en fejl i registerdata, skal inflationshjælpen ikke tilbagebetales.

I forhold til et eventuelt dødsbo kan det være aktuelt, hvis dødsfaldet ikke er blevet registreret i CPR på det tidspunkt, hvor målgruppen for inflationshjælp på baggrund af ydelsesmodtager for januar 2023 er blevet udsøgt.

Forslaget betyder også, at hvis fejlen medfører, at personen eller et dødsbo har fået udbetalt mere end det maksimale beløb, der samlet kan udbetales for 3 børn under 15 år pr. ydelsesmodtager, kan hjælpen kræves tilbagebetalt, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Det foreslås i § 7, stk. 2, at inflationshjælp efter § 1 skal tilbagebetales, når en person, som har modtaget inflationshjælp, skal tilbagebetale hele forsørgelsesydelsen nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1, for januar 2023, jf. § 91, stk. 1, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at inflationshjælpen skal tilbagebetales, når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget og skal tilbagebetale en af de forsørgelsesyndelser efter lov om aktiv socialpolitik, som ligger til grund for udbetaling af inflationshjælpen.

Det foreslås, at det er hele den udbetalte forsørgelsesydelse for januar 2023 efter § 1, stk. 1, nr. 1, som skal tilbagebetales for, at kommunen kan kræve inflationshjælpen tilbagebetalt. Hvis ydelsen kun delvist skal tilbagebetales, skal inflationshjælpen således ikke tilbagebetales, da personen i dette tilfælde fortsat har modtaget en relevant forsørgelsesydelse for januar 2023 efter § 1, stk. 1, nr. 1.

Det bemærkes, at der i tilfælde af, at ydelsen, som giver ret til udbetaling af inflationshjælp, skal tilbagebetales efter § 91, stk. 1, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik, ikke vil være tale om en myndighedsfejl efter § 7, stk. 1. Det vil således være hele den modtagne inflationshjælp, som skal tilbagebetales.

Det foreslås i § 7, stk. 3, at tilbagebetalingskravet opkræves af kommunen.

Forslaget vil betyde, at det er den kommune, som har udbetalt både den relevante forsørgelsesydelse og inflationshjælpen, som foretager opkrævningen i tilfælde af et tilbagebetalingskrav.

Det foreslås i § 7, stk. 4, 1. pkt., at et tilbagebetalingskrav bortfalder 3 år efter udbetalingen af inflationshjælp.

Forslaget vil betyde, at hvis det ikke har været muligt for kommunen at søge kravet om tilbagebetaling af inflationshjælpen gennemført indenfor 3 år efter udbetalingen, bortfalder kommunens krav mod modtageren af inflationshjælpen.

Det foreslås i § 7, stk. 4, 2. pkt., at hvis et tilbagebetalingskrav overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden med

henblik på inddrivelse, finder bortfaldsreglen i 1. pkt. ikke anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet.

Forslaget vil betyde, at i tilfælde af misligholdelse, som indebærer, at tilbagebetalingskravet er blevet overdraget til restanceinddrivelsesmyndigheden, så finder reglen om, at kravet bortfalder efter 3 år, ikke anvendelse. I stedet vil forældelseslovens regler og de særlige forældelsesregler i gældsinddrivelsesloven gælde fra det tidspunkt, hvor restanceinddrivelsesmyndigheden modtager kravet til inddrivelse fra kommunen.

Der indtræder således med forslaget en ny frist til at få inddrevet gælden fra ydelsesmodtageren af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Med § 7, stk. 4, 3. pkt., foreslås, at hvis tilbagebetalingskravet tilbagesendes til kommunen, finder 1. pkt. på ny anvendelse.

Forslaget vil betyde, at hvis tilbagebetalingskravet sendes retur til kommunen, finder reglen om bortfald af kravet 3 år efter udbetalingen af hjælpen anvendelse igen.

De foreslåede regler svarer til reglerne i § 95, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i § 7, stk. 5, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med skatteministeren kan fastsætte regler om en afdragsordning, herunder at tilbagebetalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med tilbagebetaling af inflationshjælpen.

Reglerne, som fastsættes, vil svare til de gældende regler, der er fastsat i medfør af § 95, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik i bekendtgørelse nr. 1617 af 27. december 2019 om kommunernes opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om aktiv socialpolitik, lov om kontantydelse, § 125 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om en midlertidig jobpræmie til langtidsledige m.v., lov om en skattefri seniorpræmie og lov om et midlertidigt børnetilskud til visse forsørgere.

Der forventes således fastsat regler om, at kommunen vil fastsætte en ordning om afdragsvis betaling eller yde henstand med betalingen. Kommunen vil yde henstand til skyldnere, der ikke har en årlig nettoindkomst, der overstiger de minimumsgrænser for fastsættelse af afdragsordninger for henholdsvis personer med forsørgelsespligt over for børn og personer uden forsørgelsespligt over for børn, der er fastsat i Skatteministeriets bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige. Det vil dog ikke gælde, hvis skyldneren har meget beskedne udgifter til f.eks. bolig eller særligt høje skattefradrag. I den situation vil der kunne opkræves et månedligt beløb, der fastsættes under hensyn til disse særlige omstændigheder.

Der forventes videre fastsat regler om, at kommunen vil indtræde for et beløb, der svarer til den tilbagebetalingspligtige

ydelse, i retten til udbetaling af overskydende skat. Dette gælder, selvom der er fastsat en tilbagebetalingsordning. Der forventes ligeledes fastsat regler om, at hvis en skyldner trods påkrav ikke overholder en afdragsordning, vil afdragsordningen blive anset for bortfaldet og hele gælden for bortfalden. Derefter vil kommunen overdrage kravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, med henblik på inddrivelse. Inden overdragelsen vil kommunen skulle underrette skyldneren skriftligt om overdragelsen.

Fremkommer skyldneren efter fordringens overdragelse til restanceinddrivelsesmyndigheden med indsigelser om fordringens eksistens eller størrelse, vil restanceinddrivelsesmyndigheden sende skyldnerens indsigelser til kommunen, der træffer afgørelse om indsigelserne. Restanceinddrivelsesmyndigheden vil skulle orientere skyldneren om fremsendelsen til kommunen. Indsigelser fra skyldneren om fordringens eksistens eller størrelse vil ikke få opsættende virkning i forhold til restanceinddrivelsesmyndighedens inddrivelse af fordringen.

Efter overdragelse af fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden vil kommunen skulle, såfremt den bliver bekendt med væsentlige ændringer i skyldners økonomiske forhold, underrette restanceinddrivelsesmyndigheden herom. Hvis ændringerne i skyldners forhold afstedkommer forbedrede økonomiske forhold, vil kommunen samtidig med underretningen kunne anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om at intensivere inddrivelsen. Hvis ændringerne i skyldners forhold afstedkommer forværrede økonomiske forhold, vil kommunen kunne tilbagekalde kravet fra inddrivelse med henblik på at give skyldneren henstand eller indgå en ordning om afdragsvis betaling.

Der henvises til afsnit 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Der er ikke fastsat regler om klage over en afgørelse om tilbagebetaling efter denne lov.

Der henvises til afsnit 2.6. i de almindelige bemærkninger.

Til § 8

Det foreslås i § 8, at staten afholder udgifter til inflationshjælp efter denne lov.

Forslaget omfatter udgifter til selve udbetalingen af inflationshjælpen.

De kommunaløkonomiske konsekvenser af lovforslaget skal forhandles med de kommunale parter.

Der henvises til afsnit 4 i de almindelige bemærkninger.

Til § 9

Det foreslås i § 9, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Da loven fremsættes og behandles i marts og april 2023

foreslås det, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i lovtidende med henblik på, at udbetaling af den første rate af inflationshjælp kan ske senest i juni 2023.

Fra lovens ikrafttræden kan kommunerne foretage de nødvendige sagsbehandlingsskridt for at kunne udbetale den første rate af inflationshjælpen senest i juni 2023.

Til § 10

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland, da inflationshjælpen er afgrænset til personer, som modtager forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik, der ikke gælder for Færøerne og Grønland.